

selve Offentligheden; og som gaaer saa aabent frem, at Foreningen appellerer til denne, maa ogsaa derved blive betryggende for Alse, der ere interesserede i den, og den kan ganske vist ikke være Andet end til Gavn for selve Foreningen og dens tilkommende Virksomhed.

Alberti: Med Hensyn til de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har jeg ikke noget Bæsentligt at indvende imod de tre første. Kun skal jeg med Hensyn til Forslaget under Nr. 2 bemærke, at hvad det ærede Medlem attraaer ved den Revisor, hvis Ansættelse skal stadfæstes af Indenrigsministeriet, egentlig er at faae en Controlcommitteret, der skal eftersee Creditforeningens Bestyrelse; men det er noget usædvanligt, at en saadan Mand træder frem som Revisor; muligviis vil det, som derved tilsigtes, kunne opnaaes ved Antagelsen af det Underændringsforslag, som er stillet til dette Punkt af den ærede Ordfører. Det, der har bragt mig til at tage Ordet, er egentlig det ærede Medlems Forslag under Nr. 4, som angaaer de Regler, det ærede Medlem vil opstille til Sagttagelse for Creditforeningen ved Udlæg af Panterne. Jeg anseer imidlertid den Betragtning, hvorpaa det ærede Medlem bhgger dette Ændringsforslag, for at være uheldig. Vor Lovgivning tillægger Panthaveren den Ret at tage sit Pant til Udlæg, og de Begunstigelses, som Lovforslaget gaaer ud paa at give Creditforeningen, have netop som Hovedbestemmelse en lettet Udgang for den til at blive Udlægshaver, men dette har kun den praktiske Hensigt at opnaae en gunstigere Salgstid. Naar man derimod vedtager et Forslag, som gaaer ud paa at bestemme en vis Frist, inden hvilken et Pant skal sælges eller betragtes som værdiløst, strider dette imod Begrebet og Hensigten med Udlæg af Pant til Andre. Dette er den almindelige Indvending, jeg har imod Forslaget under Nr. 4, men dernæst vil jeg fremsøre en mere speciel Indvending. Dersom det vedtages, og et saadant Pant udbydes ved Auction eller underhaanden — det kan efter Forslaget stee paa begge Maader — men der intet Bud gjøres, mener jeg, at man efter Forslaget maa ansee det for at være værdiløst,

og den Sum, hvorfor det staaer tilbøgs, skal altsaa strygges; men det vil efter min Mening være meget urigtigt, thi der kan indtræffe mangfoldige Tilfælde og Omstændigheder, som gjøre, at et Pant til en given Tid er usælgeligt, medens det under bedre Conjunctioner har en ikke ringe Værdi til Dækning til den deri staaende Pengesum. Dersom denne Fremgangsmaade var bleven fulgt ved de nu bestaaende bedre Creditforeninger, vilde deres Regnskaber til sine Tider have seet heelt ynkelige ud, men det er bekjendt, at en Mængde af de Giendomme, som Creditforeningerne have overtaget, efter kortere eller længere Tids Administration ere blevne afhændede uden Tab. Erfaringen har altsaa viist, at den hidtil brugte Fremgangsmaade ikke medfører større Farer, end et forceret Salg vilde gjøre. Dernæst indeholder det Ændringsforslag, hvorefter jeg taler, til Slutningen den besynderlige Bestemmelse, at Reservesonden ikke tør overtage af saadanne Pantter for mere end $\frac{1}{3}$ af Fondens hele Beløb, men Vedtagelsen af dette Forslag vil medføre, at en saadan Creditforening under en Krise, midt i den alleruheldigste Tid, vil blive nødt til at standse sin hele Virksomhed og overgive sig selv til Skifteretten, men dette vil under vanskelige Forhold medføre en uhyre Calamitet, ikke blot for dem, der trænge til Paan, men ogsaa for dem, der ere Obligationer, som ere udstedte af denne Creditforening. Jeg troer derfor, at Forslaget under Nr. 4 ikke bør antages. — Den ærede Ordfører har istedetfor dette Forslag, jeg nu har tilladt mig at imødegaae, stillet et andet, nemlig Underændringsforslaget under Nr. 6, men dette finder jeg ogsaa uheldigt. Det kan meget vel bestemmes, at det overtagne Pant skal stilles til Auction inden Udløbet af et Aar, men naar det derpaa hedder, at det, hvis det ikke sælges, ikke kan opføres i Foreningens Bøger med et større Beløb end det højeste ved Auctionen gjorte Bud, maa det bemærkes, at, hvis der ikke er gjort noget Bud ved Auctionen, maa det derefter betragtes som værdiløst, hvilket jeg troer er en vigtig Betragtningensmaade. Jeg troer, at man, dersom man vil tillægge en Creditforenings Statuter nogen Betspning, maa lade Taxationerne og de derefter stedfundne Ublaas gjælde, indtil det